

Spet nov začetek

Od dunajskega sestanka ni bilo mogoče pričakovati konkretnih rezultatov, ne gre pa podcenjevati tistih znamenj, ki so se pokazala

Ko sta se Hruščev in Kennedy na Dunaju poslovila, sta zapustila o svojem sestanku kratko, zelo previdno formulirano sporočilo — in široko področje za razmišljanje in ugibanje o uspehih njunega prvega srečanja. Ugibanj zares ne manjka in tako o »koristnosti« razgovorov se obračajo, spremljajo in razlagajo na najrazličnejše načine. To se bolj ali manj dogaja tudi o drugih stviki tega zelo stopnega sporočila. Na raznih straneh se je že pojavila težnja, ki je že v navadi, namreč da govore o dunajškem sestanku pripisujejo »uspeh« ali »neuspeh« temu ali onemu udeležencu, čeprav so tokrat možnosti prepričljivega priznavanja takega bojevitostnega načina mišljenja precej omejene. V bistvu sta vendarle ameriški predsednik in sovjetski premier sama postavila razpoloženje in nakazala duha komentarjev s svojim sporočilom, iz katerega veje določen optimizem in vzdržnost v promozah.

Če se torej ne oziramo na samovoljno ugibanje in namigovanje zunaj tega sveta in osredotočimo pozornost na samo dejstvo, da je do sestanka prišlo, in pa na besede obeh udeležencev, lahko sklepamo sledeče:

Prvič, obnovljen je neposredni stik med najodgovornejšimi predstavnikoma Sovjetske zveze in Združenih držav. Prišlo je do — naj uporabimo ta izraz — formalne normalizacije odnosov med njima, ki so bili zelo omanjani lansko pomlad. Sprejeto je bilo, čeprav z zamudo, ki je imela precej hude posledice, to, za kar so si na začetku generalne skupščine Združenih narodov prizadevale vlade izvenblokovskih držav. Zda se skoraj ni strinjajo, da ta »normalizacija«, čeprav sama po sebi še ni ničesar rešila, ustvarja ozračje večje bljudnosti in strpnosti, nagega skrbnejšo izbiro besed in do neke meje tudi pazljivo presojo dejanj —

in, gledana tako, je zelo potrebna in koristna. Drugič, Kennedy in Hruščev sta se javno obvezala, da »bosta ostala v stikih glede vseh vprašanj, ki so važna za njuni deželi in za ves svet«. Glede na to, da so vsi mednarodni problemi tako ali drugače pomembni za Sovjetsko zvezo in za Združene države, utegne metoda stalnih stikov precej prispevati, da se bodo omilile krize, ali celo preprečile, da bi izbruhle. In ker ni mogoče nobenega izmed dolgoročnih problemov rešiti, ne da bi pri tem sodelovali in se za to zavzeli dve najvplivnejši in najmočnejši sili, bi moralo soglasje o stalnih »medsebojnih stikih« pomeniti, da bodo v doglednem času podrobno obravnavali te probleme na raznih ravneh. Napovedana je že cela vrsta razgovorov ministrov za zunanje zadeve, ki bodo posvečeni posameznim pomembnim sporom, razgovorov, ki naj bi — upamo — olajšali pogajanja za rešitev teh sporov.

Tretjič, udeležena dunajskega srečanja sta bila precej jasna, kar se tiče Laosa. Izjavila sta se za nevtralni in neodvisni Laos z vlado, ki naj jo izvolijo sami prebivalci Laosa, in za mednarodne pogodbe, ki bi zagotovile nevtralnost in neodvisnost te dežele. Oboji so že prej sprejeli formulo o nevtralizaciji Laosa, vendar je sedanja popolnejša in natančnejša, ker napoveduje, da bo Amerika privolila v vlado, ki bo zares predstavniška in ki bo uživala zaupanje kot nosilka politike nevtralnosti. Seveda je še zmerom mogoče to formulo različno razlagati. Toda glede na dejstvo, da se je zdlo sovjetskemu predsedniku vlade in ameriškega predsedniku potrebu med vsemi mednarodnimi problemi izreči imenovati samo problem, ki je nastal v zvezi z Laosom, je mogoče sklepati, da je po njunem mnenju rešitev tega problema najbolj nujen in hkrati najbolj realna. Sicer pa je ureditev tega

problema odvisna predvsem od stališča in prizadevanj obeh velikih sil in zategadelj lahko pričakujemo, da bo konferenca o Laosu v Ženevi v kratkem pokazala, kaj praktično pomenijo besede v sporočilu Hruščev-Kennedy.

Cetrtrič: ko ocenjujemo uspeh ameriško-sovjetskega srečanja na Dunaju, ne smemo upoštevati samo tega, kar je bilo povedano, ampak tudi to, kar ni bilo povedano. Seveda ne vemo, kaj sta Hruščev in Kennedy povedala drug drugemu, toda pred javnostjo, v njihovih izjavah in v izjavah njihovih predstavnikov ni bila izrečena niti ena ostra beseda, niti ena polemična pripomba. Vendar se ne bo nihče slepil, da so nesoglasja izginila ali da so zdaj manjša, kakor so bila, lahko pa bi domnevali, in mnogi tudi res domnevajo, da sta Kennedy in Hruščev za zdaj postavila na hladno probleme, ki so še težko rešljivi, njihovo napihovanje in dramatiziranje pa povzroča velike težave. Nadaljnji razvoj dogodkov bo pokazal, ali bo sorazmerno propagandistično zatišje, ki je zavladalo v dneh dunajskih pogovorov, trajno in ali bo zamenjalo teme »hladne vojne« treznejše obravnavanje problemov, ki povzročajo današnjemu svetu hud glavobol. Tako ali tako, dobro bi bilo, če bi se strpnost, ki so jo pokazali uradni ameriški in sovjetski činitelji na Dunaju, izkazala kot orientacija za daljšo dobo.

Seveda pa vse to niso konkretni rezultati; ker pa takih rezultatov ni bilo mogoče pričakovati od tega sestanka med Hruščevom in Kennedyjem, ne gre podcenjevati tistih znamenj, ki so se pokazala. Zdi se, kot da je sestank nov start na nevarni in še težko prehodni poti boljše sovjetsko-ameriškega razumevanja, ki je eden izmed bistvenih pogojev miru. Čas, ki prihaja, bo ta vtis ali potrdil ali pa ovrge. V splošnem interesu je, da se zgodi prvo.

G. A.

V petek bo zadnja premiera v letošnji sezoni Slovenskega gledališča v Trstu. Igrali bodo dramo »Prigisice zemlje«, ki jo je napisal član gledališča Joško Lukeš. Besedilo dela, ki se bo v petek prvič izvajalo, je nekoliko okrnjeno, Lukeš se je v svojem delu lotil problema zapuščanja in s tem obenem raznarodovanja naše zemlje, pa se je echnurnim organom zdelo, da je treba besedilo nekoliko »očistiti«, pri čemer je bilo najbolj prizadeto prvo dejanje. Kljub temu pa je to originalno delo vredno, da pride na oder in naše občinstvo se bo ob drami zamislilo. Joško Lukeš je delo tudi sam zrežiral, za sceno in glasbeno opremo pa sta poskrbela Jože Cesar in Ubald Vrabec. (Na sliki so od leve na desno igralci: Rado Nakrst, Edvard Martinuzzi, Stane Raztresen, Silvij Kobal, Leli Nakrstova, Julij Guštin, Justo Košuta, Modest Sancin in Stane Starčevič.)

Objavljeni spomenici SZ Kennedyju o Nemčiji in o jedrskih poizkusih

Sovjetska revija obsoja Kennedyja, ker je podal temno sliko o mednarodnem položaju - Brežnjev je poudaril, da je bil dunajski sestanek eden največjih dogodkov v zadnjem času - Govor Sukarna in Nasutiona v Kremlju

MOSKVA, 10. — Agencija Tass je objavila nocoj besedilo dveh spomenic, ki ju je Hruščev izročil Kennedyju na Dunaju. Prva spomenica se tiče nemške mirovne pogodbe in zahodnega Berlina, druga pa pogodbe o prepovedi jedrskih poizkusov.

Tass je javila, da so sklenili objaviti oba dokumenta zaradi netočnih in potvorjenih verzij, ki jih je objavil zahodni tisk.

Komentator ameriške radiofonske mreže »A.B.C.« je sinoč izjavil, da bo še letos konferenca »treh zahodnih velikih«. Po njegovem mnenju se bodo Kennedy, de Gaulle in Mac Millan sestali »predvsem, da najdejo rešitev glede Nemčije in da določijo skupno zahodno jedrsko politiko«. V diplomatskih krogih v Washingtonu pa pravijo, da nič ne vedo o takih načrtih.

Spomenica, ki jo je Hruščev izročil Kennedyju v zvezi z Nemčijo, pravi, da je SZ mnenja, da bi se morala pogajanja med obema nemškima državama začeti v roku šestih mesecev.

Spomenica izjavlja, da SZ ne škodovati interesom ZDA ali zahodnih držav v Evropi in predlaga sklicanje konference, da bi rešili »sedaj brez vsakega odlašanja vprašanje sklenitve mirovne pogodbe in na tej

podlagi vprašanje zahodnega Berlina kot svobodnega mesta». Spomenica pravi dalje, da SZ ne predlaga nobene spremembe v Nemčiji ali v zahodnem Berlinu v korist katere koli države ali skupine držav. »SZ ima za potrebno v interesu miru ustaliti položaj, kakor se je razvil po vojni v Evropi, zaskonito določiti nedotakljivost nemških meja in normalizirati položaj v zahodnem Berlinu ob upoštevanju interesov vseh strani.

Spomenica o ženevskih razgovorih za prekinitev je-cirskih poizkusov pa ponavlja sovjetsko stališče, ki je bilo obrazloženo v Ženevi. Spomenica pravi, da je SZ stališča in da dela vse, kar more, da se z Veliko Britanijo in ZDA sklene pogodba o prepovedi jedrskih poizkusov. Spomenica dodaja, da je dobro znano, da je SZ privolila v važne koncesije zahodnim pogajal-

cem in je sprejela celo vrsto njihovih predlogov. SZ se trudi, da pride do sporazuma, ki naj prepreči vse vrste jedrskih poizkusov povsod in za vedno. Toda SZ ne bo nikoli dovolila, da bi pogodba o prepovedi teh poizkusov postala naveden kos papirja, pod katerega varstvom bi se lahko delali drugi jedrski poizkusi z namenom ustvarjanja novih sredstev za množično uničevanje. Pri pogodbah ne bi smele veljati izjeme. Vse vrste poizkusov z jedrskim orožjem v zraku pod vodo, pod zemljo in v kozmičnem prostoru bi se morale prepovedati.

Spomenica podrobno obravnava od sedaj še neresena vprašanja na ženevskih pogajanjih ki so se začela pred dvema letoma in pol, in se izreka za takojšnji sporazum o podzemeljskih poizkusih, ki bi morali biti izločeni iz glavne pogodbe. Sporazum bi moral biti tak, da prepreči stiherni državni obnovitvi poizkusov. S tega stališča je SZ prepričana, da potek inčratorija ne bi smel avtomatično razvezati prizade-tilj držav dolžnosti, da ne bodo delale novih podzemeljskih poizkusov.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Združeno svetlo

Po dunajskem sestanku

O sestanku na Dunaju pišemo sicer v uvodniku, vendar je potrebno podati tudi tu nekoliko obširnejšo razlago. Uradno poročilo o razgovorih se glasi: »Predsednik Kennedy in ministrski predsednik Hruščev sta zaključila dvodnevne koristne sestanke, med katerimi sta pregledala odnose med ZDA in SZ, kakor tudi druga vprašanja, ki se tičejo obeh držav. Danes sta skupno s svojimi svetovalci razpravljala o vprašanjih jedrskih poizkusov, o razorožitvi in o Nemčiji. Predsednik in ministri predsednik sta poudarila svojo podporo neodvisnemu in nevtralnemu Laosu pod vlado, ki naj jo izberejo sami Laotani, kakor tudi svojo podporo mednarodnim sporazumom, ki naj zagotovijo nevtralnost in neodvisnost te dežele. S tem v zvezi sta priznala važnost dejanske ustitavitve sovražnosti. Predsednik in ministrski predsednik sta se sporazumela, da bosta obrabla stike o vseh vprašanjih, ki se tičejo obeh držav in vsega sveta.

Po razgovorih sta tako sovjetski kakor ameriški predstavniki poudarila, da ni šlo za nobena pogajanja temveč za možnost, da se odkrito obrazložijo medsebojna stališča. Ta smoter je bil v celoti dosežen. Oba sta poudarila, da je to dober začetek in da so bili razgovori zelo koristni.

Iz uradnega poročila izhaja, da je bilo le glede Laosa doseženo neko relativno soglasje, t. j. da obe državi želita neodvisen in nevtralen Laos pod vlado, ki naj jo izberejo Laotani sami. Ta je seveda malo, če upoštevamo, da si na Zahodu nevtralnost tolmачijo tako, da mora v Laosu biti taka vlada ki bo bolj ali manj poslušna Zahodu.

Dalje sta oba predstavnika ugotovila, da se bodo stiki med ZDA in SZ nadaljevali na vseh ravneh, zlasti pa, da se bosta zunanja ministra Rusk in Gromiko srečavala »pogostoma«.

Kennedy je pozneje po televiziji izjavil, da so bili razgovori zelo treni in intenzivni in da sta s Hruščevom sklenila izčrpano in odkrito izmenjati gledišča o glavnih vprašanjih in da med razgovori ni bilo neprijaznosti, razdražljivosti, groženj ali ultimatom, koncesij ali prednosti. V načrtu ni bila in niti ni bila sprejeta nobena večja odločitev, pa tudi kak senzacionalen napredek ni bil dosežen. Dogovori se niso o nobenem sestanku na najbližji ravni. Kennedy je ponovno poudaril, da je bil sestanek »zredno koristen«, ker je nudil možnost vsestranskega seznanjanja z medsebojnimi stališči. »Jez med nama se v tem kratkem času ni bistveno znižal, toda odprli smo vsaj kanale sporazumevanja«. Možnost za enopartijsko »ocenjo« je sedaj po Kennedyjevih besedah manjša. Dalje je Kennedy izjavil, da je bila neposredna izmenjava gledišč ogromnega pomena tudi zaradi tega, ker je jasno in točno pokazala na razlike v stališčih glede vprašanj, ki so življenjskega pomena.

Kennedy je izrekel mnenje, da je prišlo do dunajskega sestanka, zaradi tega, ker sta obe strani uvideli, da vsaka država lahko veliko škoduje drugi, da se je vojni mogoče izogniti, ker bi vojna ne rešila nobenega spora. Poudaril je tudi, da je dolžnost ukreniti vse potrebno, da bi oba sistema mogla živeti v miru in varnosti.

Kar se tiče jedrskih poizkusov, je izjavil, da so bili razgovori manj plodni, kot enajetžeja pa je omenil razgovore o Nemčiji in Berlinu.

Pozneje so javili, da je Hruščev glede Nemčije in Berlina »izročil Kennedyju spomenico, v kateri obrazlojuje že znano sovjetsko stališče. To spomenico sedaj zahodna vlada proučujejo«. Prav tako proučujejo tudi spomenico o jedrskih poizkusih, ki jo je Hruščev izročil Kennedyju.

Po dunajskem sestanku je bilo opaziti v komentarjih nekaj zmeren optimizem. Nehr je izjavil, da je to dober začetek in da je to najprej, kar je mogoče v tem trenutku pričakovati od takšnega sestanka. V OZN so ugodno sprejeli omenjeni sestanke. Čeprav ne izražajo ne optimizma ne pesimizma, menijo, da je to koristen mednarodni dogodek, ki lahko odpre vrata za nadaljnje uradne stike in politične razgovore.

Moskovska »Pravda« je v gotovilo, da dunajski sestank ni potrdil tega, kar so na tihem želeli pristati hladne vojne in tisti, ki so skušali za-jeti dvome o možnosti mirne-ga poravnavanja sporov.

Vsekakor je treba ugotoviti, da je sestanek potekal v povsem drugačnih okoliščinah kakor običajno potekajo sestanki med državnimi voditelji. Prvič je do njega prišlo na nevtralnih tleh. Razen tega pa so opustili dosedanje metode, da je treba take sestanke zelo dolgo in skrbno pripravljati, češ da eventualen neuspeh lahko povzroči

(Nadaljevanje na 2. strani)

Dunajska „plesna šola“

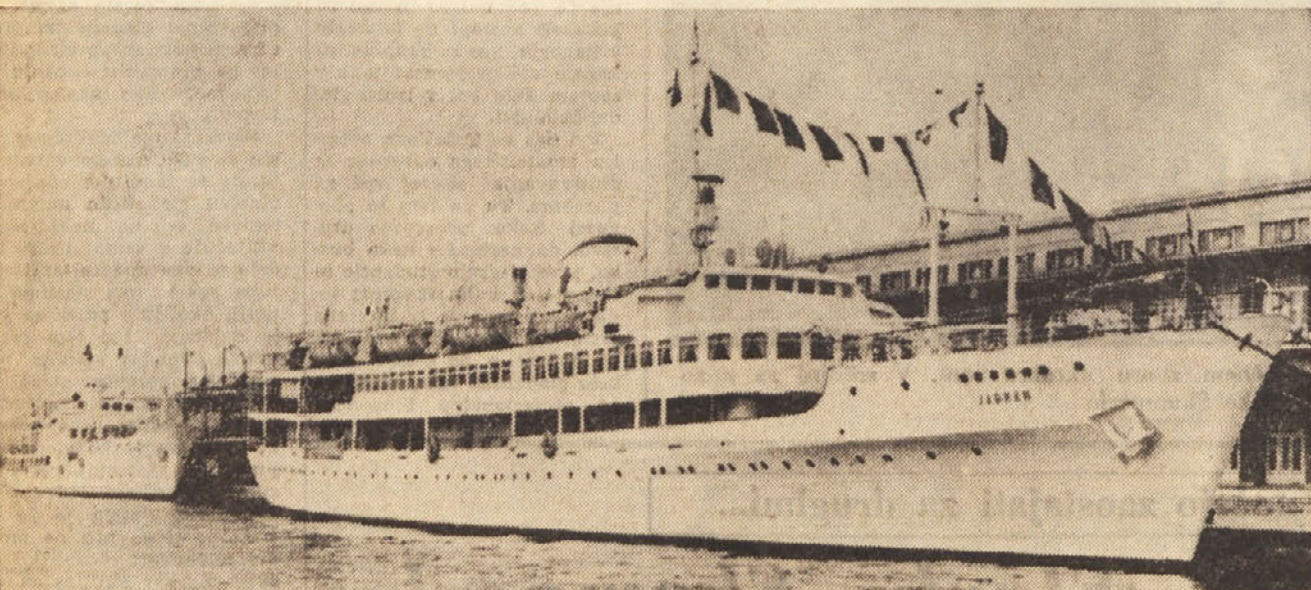

— Gospodična ali ste morda za »berlinski valček«?
— Zal mi je, znam samo »atlantski ča - ča - ča«

NEKAJ UTRINKOV Z NEPOZABNEGA IZLETA «PRIMORSKEGA DNEVNIKA» PO DALMACIJI

«Pripravite nam kmalu zopet kaj tako lepega!»

Izlet je v vseh pogledih nad vsa pričakovanja uspel - Vsi udeleženci so bili izredno zadovoljni, o čemer pričajo tudi pismene zahvale in pa glas, ki se je o izletu raznesel - Nekateri izletniki so dejali, da bi se radi že sedaj prijaviili za drugo leto

«Jadran» ob tržaški pomorski postaji

Veselo vzklikanje v Trstu, kjer so se od glavne skupine ločili Gorici, in enako pozdravljanje na ostalih postajah do Trsta je pričalo, da vlada med izletniki dobra volja, polna zadovoljstva. In veselje ter zadovoljstvo je bilo vidno na kolodvoru v Trstu, ko so izletniki hoteli svojemu, ki so jih pričakali, z najkrajšimi besedami izraziti lepe občutke vseh starih dni; in ko so se hiteli zahvaljevati, kjer so videli koga od našega lista. Ni manjkalo še takih dostavkov: «Naredite še kdaj kaj tako lepega!»

Ko smo objavili, da bomo naredili izlet z «Jadranom» ter takoj nato začeli vpisovanje, je moglo kdo dejati: «Kako je moglo pet mesecev prej vedeti, ali bom šel na tak izlet ali ne.» (Toda kdor je mislil, da bo še malo počakal, je bil že prepozno - vsa razpoložljiva mesta so bila v dveh dneh oddana!) Toda tisti,

ki jim je prišlo na misel, organizirati izlet z ladjo (in ni treba dosti slepomisliti - prvi, ki si take stvari zamisli in ki jih potem tudi izvede, je urednik Egon Kraus), so o tem razmišljali že lani, se preden je bil opravljen izlet na Plitvička jezera. Prišlo je do prvega razgovora z «Jadrolinijo» na Reki in ko se je našel primeren datum - kar spričo neprestane zasedenosti ladje ni bilo tako lahko - je bil postavljen razmeroma kratek ultimatum: septembra meseca je bilo treba že dati besedo, da se ladja najame in dogovorjena je bila že tudi najemnina, ki se je glasila na nekaj milijonov. Gotovo je bilo nekaj tveganja, delati take pogodbe, ko se - lahko rečemo - nobenemu našemu čitatelju še sanjalo ni, da se kaj takega pripravlja. A še večje je bilo zaupanje v naše čitatelje. Potem je bilo treba dogovoriti se še za poseben vlak iz Benetk v Trst in ko je bil ves program sestavljen, smo šele prišli na dan z objavo za izlet. To je bilo za božič. Kako je potem poteklo vpisovanje, pa najbolje vedo tisti, ki so mislili, da bodo prišli pravčasno, pa so vendar že zamudili.

Vseh pet mesecev od vpisa do izleta je bila edina skrb izletnikov ta, da so morebiti plačali še kak zaostali obrok in da so oddali kak dokument. Toda do vodstvo izleta se je delo sedaj še povečalo. Vsi podatki vsakega posameznega izletnika so bili pretpikani na kdo ve koliko papirjih. Misli je bilo treba naprej za štiri obsejne preglede: v Trstu ob vstopu na ladjo, v Kopru ob prihodu v Jugoslavijo, na Malem Lošinju (prvotno je bil misljen Rab) ob odhodu iz Jugoslavije in končno v Benetkah ob izkrcanju. Vsem v redu opravljenim pripravam se je treba zahvaliti, če je šlo pri vseh pregledih zelo gladko. Obmejni organi so nam izrekli celo pohvalo zaradi lepega reda in preglednosti. (Ne bi bilo lepo, če ne bi povedali, da je imela pri tem delu ogromen delež naša sodelavka Vlasta Jankovičeva).

Končno se je približal 1. junij. Kakšno bo vreme, to je bilo glavno vprašanje in skrb vseh. Nestanovitnost vremena - več grdega kot lepega - res ni bila posebno spodbudna. V dežju na izletih prav gotovo ni prijetno. Toda vsekakor je nekoliko mislil še na kaj drugega: kaj, če nas zaloti vihar na morju in se bo ladja zibala... Seveda pa

Sončenje na «Jadranu»

zasedeno kabino, v kateri bi morale biti stiri izletnice. Toda vse se je uredilo hitro in na zadovoljiv način, ne da bi ostali izletniki niti opazili, da se mora vodstvo izleta še ukvarjati s kakimi «malenkostmi».

Tako obednica kot kavarna sta bili že popolnoma zasedeni. Izletniki so si privoščili imenitno večerjo in že so se pojavile tudi prve steklenice nepozabne žilavke. Potem je prišla godba in po začetni koncertni glasbi se je pričel ves. Veselje se je stopnjevalo in v sicer prostorni kavarni ni bilo prostora, da bi lahko vsi sedeli. Ladja pa je s polno hitrostjo rezala morje, ki je bilo popolnoma mirno. Kdor je sel od časa do časa na palubo, je lahko občudoval tudi luno in njen odsev na morski gladini.

Godba se je po polnoči preselila iz kavarne v bar, kjer se je ples nadaljeval. Marsikdo je že prijetno spal, ko mnogi še prav nič niso mislili na spanje. Ko je že tudi godba odšla, so najbolj «korajžni» - in prvo noč jih ni bilo malo - nadaljevali; šal in petja ni bilo konca. In ko bi se zdelo, da bo vendar konec, je pa Toni le še našel «klapso», da se je začelo kvartanje. Seveda je bil ta čas že dan in kdor je hotel, si je lahko ogledoval Kornatske otoke, mimo katerih je bržela ladja. Nebo se je pa zopet prepredilo z oblaki.

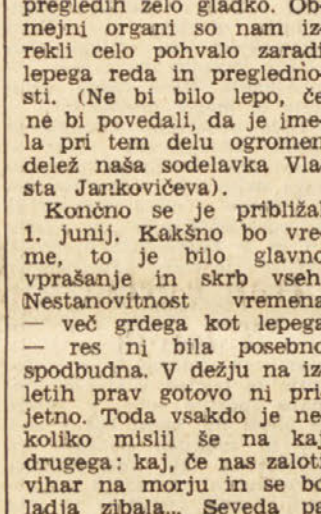
zadržati na tem žalostnem kraju. Saj če bi sirena že piskala, potem bi bilo kar sitno, ko smo se že tako vrnili z zamudo. Najlepša je pa ta, da nekateri niso vedeli za spremembo sporeda in so mislili, da odpotujemo z Raba šele ob dveh ponoči. In tako sta dve starejši izletnici čisto slučajno od nekoga izvedeli, da je treba na ladjo, ker je odhod že ob 15.30. Če bi bili malo bolj oddaljeni, bi prav gotovo ostali na Rabu. Sploh so se razširile vesti, da smo kake tri pustiili že v Zadru. Vendar se je kmalu izkazalo, da to ni točno. Ko smo zapuščali Rab, je spet sijalo sonce.

Bilo je pol sedmih, ko smo se pripeljali na Mali Lošinj. Zopet smo zapuščili ladjo in napolnili trafike, trgovine in tudi kako gostilno. Odhod je bil napovedan za pozno uro, toda na Malem Lošinju je bilo treba opraviti obmejni pregled. Kako se bo ta stvar uredila, še ni bilo nič znano. Pri večerji se je zvedelo, da se bo ves postopek pričel ob enajstih uri. Poslovilna večerja je bila še posebno imenitna s pečenimi fazani, ki so jih natakariji servirali takole, da je na pladnju čepel še fazan s perjem, repom, kljunom. Ko so izletniki zagledali natakarije s takimi fazani na pladnjih, so kar spontano zaploskali. Medtem ko se je čakalo na

Godba na «Jadranu»

se pripeljali obmejni in carinski organi. Ves pregled je bil opravljen na način, kakor si ga je bilo mogoče lezeleti. Izletniki so se ta čas že razmestili po svojih kabinah.

V bazenu na «Jadranu»

Slika iz Splita

zaradi takih misli nihče ni ostal doma. Nekoliko zamudno čakanje v velikem spodnjem prostoru pomorske postaje, ko se je bilo treba zbirati v skupine po petdeset

nah, drugi so si poiskali prostore v skupnem ležišču ali na ležalnih stoli. Nekaj malenkosti je bilo treba še urediti, ko n. pr. ni bilo predvideno, da bo na ladjah godba, ki je imela

Toda do Hvara, našega prvega cilja, je le bilo še dovolj daleč, da so se v tem času oblaki zopet razpršili in posijalo je sonce. V lepem jutru smo prispeli na Hvar, kjer so se izletniki razkropili, kakor so hoteli, kar časa do kosila in potem do odhoda je bilo dovolj. Skoraj vsi so si ogledali majhno, toda lepo gledališče, ki ima za seboj 350 let. Nekateri so se povzpeli na bližnji vrh s trdnjavo ter uživali prelep razgled, drugi so šli h kopališču. Voda zaradi prejšnjih deževnih dni ni še bila prav vabljivo topla. Mnogi pa so takoj iztaknili majhno restavracijo in kdor je šel nato mimo, je opazil, da je marsikateri naročil lepe ribe in solato. Kot uvod za bližnje kosilo...

Po kosilu pa se jih je mnogo odločilo za sončenje. Sicer je na «Jadranu» tudi kopalni bazen, ki pa je bil prazen. Ker pa se je pokazal interes za kopanje, se je že začel bazen polniti in kmalu je

Zvečer na «Jadranu»

zopet srečavali v Dioklecianovi palači, pri spomeniku Grgura Ninskega, pa pri nakupovanju razglednic in spominkov. Če pa je kdo zavlil «na kozarec črnega», je prav gotovo tudi natelet na družbo z «Jadranom».

Večerno veselje z godbo in plesom (in steklenicami žilavke) se je ponovilo tudi drugi dan, ko je bilo razliko: še pred tretjo uro je bilo vse mirno in v posteljah. Najbolj budni so pa že začeli okrog starih vstajati. Na srednji palubi je bilo mnogo razpravljanja o trtah in oljkah, ko je «Jadran» rezal morje med otoki naprej od Šibenika proti Biogradu na morju. Nepriznano nebo pa je pred Zadrom zopet dalo mesta soncu, čeprav ne za dolgo časa.

enajsto uro, se je že spet plesalo ob zvokih neutrudnih godbenikov.

Končno se je začel pregled. Lahko rečemo, da sta za vseh 344 izletnikov opravila pri obmejnih organih pregled pravzaprav kar dva člena vodstva. Kdor je hotel, je lahko sel spat. Za tolikšno naklonjenost se moramo res obmejnim organom iz srca zahvaliti. In ko že govorimo o tem, potem lahko preskočimo še Benetke, da se zahvalimo tudi tamkajšnjim organom, kakor velja naša zahvala v enaki meri za organe pri vstopu v Trst in v Kopru.

Zadnje jutro nas je našlo sredi morja. Potem so začeli kazati obrisi, da, dokler nismo končno zavozili v Laguno. Ostalo je se precej časa za ogled Benetk, ki so se kopale v smu. S posebnim vlakom smo se potem v zradu brezkake znanje vrnili v Trst.

In sedaj mislimo na drugo leto...

Paberki z «Jadrana»

Stric Pepe je pil oziroma še pije v svojem dolgem, dolgem življenju vedno in vedno in samo in samo belo vino. Ko sem ga srečal na parniku, sem ga povabil na kozarec črnega, ki ga je stric Pepe energično odklonil.

Tako je rekel stric Pepe: «Jest ne muorem zastuopet, kaku se nejejejo lede na sve, ke pi jejo črno vino. Če prou je res, de je črno jeno belo vse na ankrat zrelu, ma stric Pepe ga ne pokuša črnega, nanka če je zlatos.»

litra dingača, da ne veste, da je bila na «Jadranu» tudi univerza za karte. Prav pridno sta obiskovala to univerzo Boris in Milan, ki sta po več litrih plačanega ritoznjca tako napredovala v učenju, da sta potem v vlaku igrala za vodo. Zlobni jeziki pravijo, da sta prof. Toni in prof. Riko (govora je o profesorju v kartah) odgovadala udeležbo pri prihodnjem izletu, da ne bi drago plačala, kar sta na tem izletu zaslužila.

Ko sem ga videl drugi dan pri kozarcu črnega, sem ga vprašal, kaj se je zgodilo, da se je spravil na črno vino.

V Benetkah sem srečal strica Tineta, ki ni bil prav nič dobre volje. Ko sem ga vprašal po vzroku njegove slabe volje, mi je

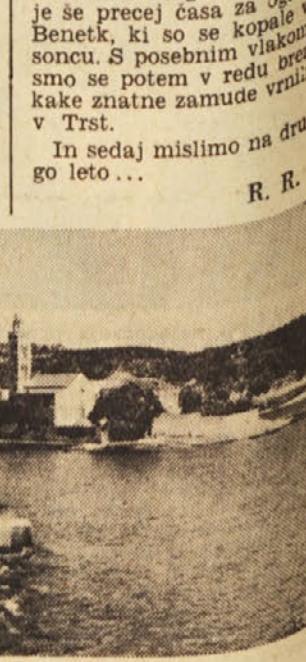
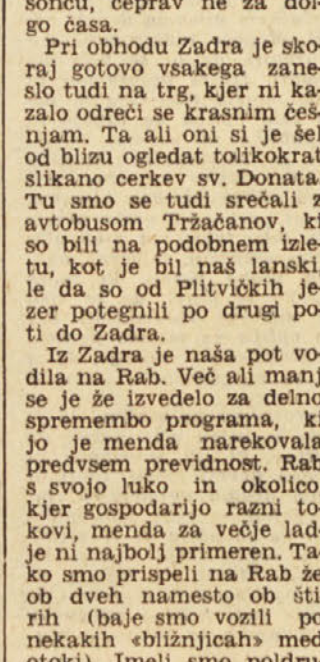
odgovoril tako. «Ta zlet je bilu grozno lep, ma zame je bilu pisan sez zlat'n jeno zapečaten sez kravjem drkom. Ma kej prou res je blo treba komplet taku žalostno? Vide, tle sedin jeno se martran sez ano kiselo, ke ni nanka poduobna vine. Če b'n kej sanjo, prou segurno ne b'n sanjo uod te umazane uade. Jest s'n prepričan, de ku b'n poveu muaje Vanke, kaku je blo na «Jadranu» jeno na sihen, de bo ti de uana sanjala o ržote, dentale, fazane jeno o tistmo vine, ke če be jest znou sez kašneh trt ke pride, jeh be vice nasedo.»

R. P.

«Ma muče, muče,» mi je odgovoril stric Pepe, «če be le malo pogljedo, be vido, de ne pijen vina. Kej ne videš, de pijen dingač. Tu ni vino, tu je balzam.»

Na pokopališču na Rabu. Delegacija izletnikov (levo) nese v sprevidu venec v mavzolej (desno), kjer je z enominutnim molkom počastila spomin žrtve fašističnega nasilja

Slika s Hvara

Jaz bi stavil z vami pol

Podpore protifašističnim političnim preganjancem

Za vse podrobnosti naj se interesi obrnejo na Zvezo partizanov Tržaškega ozemlja v Ul. Montecchi 6

V Uradnem listu je bil 27. aprila t. l. objavljen tako dolga prikažovalni zakon, s katerim se je ponovno odprla možnost, da se dosežejo ugodnosti, ki jih predvidevata zakon št. 96 od 1955 in št. 1317 od 1956 v korist protifašističnih preganjancev, kot tudi preganjancev zaradi rasnih razlogov in njih družin. Omejitveni zakon št. 284 bi sicer izpremenil ugodnosti, ki sta jih predvidevala prejšnji zakon, in te ugodnosti ne bi zmanjšale.

V členu 1 predvideva zakon, da se protifašistični preganjanci, ki so bili po 22. februarju 1922 preganjanci zaradi svojega političnega delovanja proti fašistični diktaturi, ki so zato izgubili svojo delovno sposobnost, ne manj kot 30-odstotno, v bruto delovnega proračuna domstorno podporo v znak priznanja.

Podpora se priznava, kadar je prišlo do znižane delovne sposobnosti iz naslednjih vzrokov:

a) Zaradi zapore in sicer zaradi političnega prestopa na osnovi obdobja posebnega sodišča za zaščito države, ali drugih sodišč za razdobje od 6. decembra 1926, vendar ne gre za zločine proti naradni in osebnosti države, ki jih predvidevajo členi od 261 do 268 in člen 275 kazenskega zakonika in razdobje, ki jih ni razveljavila revizija v smislu člena 13 dekreta št. 10 od 5.10.1944.

b) Zaradi policijske konfiskacije, do katere je prišlo izključno zaradi političnega delovanja.

c) Zaradi nasilja in mučenja strani od države odvisnega, pripadnikov vojsk ali političnih fašističnih organizacij, ali emisarjev fašistične stranke.

Dodelila se bo podpora v predstavi danes 11. t. m. z začetkom ob 16. uri barvni film Cinemascope

Zakon močnejšega

(La legge del più forte)

EMPORIO DEL MOTOCICLO LORENZI

TRST, Ul. S. Lazzaro št. 17
Tel. 24.245

Dobite: Avtomobile Fiat 1100, 600, topolino, vespe, lambrete nove in rabljene, nadomestne dele za vse motorje in avte po zelo ugodnih cenah.

ZOBOZDRAVNICA dr. Vera Sardoc

ordinira od 10. do 13. in od 18. do 19. v Ul. Battisti 4/1 - Tel. 61665

O. SEFIĆ

TRST, Ul. Giulia 5 - tel. 41-275

AVTOPREVOZ

Rihard Cunja
Trst, Strada dei Friuli st. 289
Tel. 35-379

POVRNI PREVOZI ZA TU IN INOZEMSTVO KONKURENČNE CENE

Intereuropa

Mednarodna specijacija in transport KOPER

izvršuje:

mednarodno specijacijo in transport s svojimi kamioni in skladišči

posle na mednarodnih velesestih in zložbah v tuzemstvu s svojo specialno organizacijo

kvantitativni prevoz blaga

redni zbirni promet z vsemi evropskimi centri

načrtovanje booking protokola

potem svojih poslovnih enot:

LJUBLJANA, SEZANA, NOVOGRADICA, KOZINA, JESENICE, MARIBOR, PREVALJE, RIJEKA, ZAGREB, SARAJEVO, BEOGRAD, ZREKANJ, NOVI SAD, SUBOTICA

Goriško - beneški dnevnik

Sindikalne vesti

Stavka avtobusnih uslužbencev je včeraj popolnoma uspela

Če bodo podjetja sprejela stankokaze, se stavka podaljša še na torek

Včeraj je bil prvi dan stavke, ki so jo objavili tri sindikalne organizacije CGIL, CISL in UIL po vsej državi za kategorijo uslužbencev linjskih avtobusov. Na Goriškem stavkajo uslužbenci podjetja Ribi in «La Grades» ter je stavka popolnoma uspela z izjemo nekaterih redkih stavkokazov, ki so omogočili, da sta vozila eden ali dva avtobusa.

Stavka bo trajala tudi danes in jutri ter so jo uslužbenci proglasili, ker so se zasebni lastniki avtobusov prog upirali obnovi vsedravnne delovne pogodbe za to kategorijo.

Sindikalne organizacije so poleg tega sklenile tudi, da bodo podaljšali za en dan stavko pri tistih podjetjih, kjer bodo lastniki skušali s stavkokazi motiti normalen potek stavke, in bodo torej v takih primerih stavkali tudi v torek 13. t. m. do 24. ure, kot je bil to primer pri podjetju Ribi v Gorici ob priliki začetne stavke dne 6. maja.

Za torek 13. t. m. je napovedana stavka tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Stavka je bila tudi v podjetju Montiglio v Mariani kjer se gospodar brani izplačati proizvodno nagrado in je odklonil predloge delavskih predstavnikov. V tem podjetju, ki izdeluje furnir in druge lesne izdelke, je zaposlenih kakšnih 130 ali 140 delavcev, ki so trdno odločeni vztrajati pri svoji zahtevi, da jim gospodar prizna to, kar jim po vsej pravici pripade.

Neurje na Videmskem in Goriškem

Včeraj je videmsko in goriško pokrajino zajelo hudo neurje, ki je trajalo zlasti v jutranjih in dopoldanskih urah. Najhujše posledice so zaznaležili v Beniciji, kjer so hudourniki prestopili bregove ter povzročili znatno škodo na komunikacijah.

V Trbižu je med nevihto strela poškodovala električno omrežje, tako da je bil del mesta precej časa brez toka. Cloveških žrtvi ni bilo.

Goriški srednješolci vabijo starše in prijatelje na ZAKLJUČNO ŠOLSKO PRIREDITEV

ki bo danes 11. jun. ob 20.30 na šolskem dvorišču v Ulici Randaccio

Na sporedu so pevске točke in pravljena igra JANKO IN METKA

Nastopajo dijaki nižje srednje in strokovne šole. Vstop je prost; pobirali se bodo prostovoljni prispevki za revne dijake. — V primeru slabega vremena se prireditve odloži na naslednjo nedeljo 18. junija.

Čitajte in širite PRIMORSKI DNEVNIK

Ugotavljanje zdravstvenega stanja goveje živine v goriški pokrajini

Živinozdravnik dr. Vida bo v Gabrjah, Rupi in na Peci pritrjeval na ušesa kovinske znamkice vsem govejim živalim

Zivinozdravnik dr. Vida bo jutraj v ponedeljek 12. junija ob 9. uri prišel v Gabrje, Rupi in na Peco. Živinozdravnik bo v vsaki vasi, kam se bo odpravil, na uho kovinske znamkice, ki jo bo imela na eni strani številko (od 11.000 do 12.500), na drugi strani pa oznako GO z dodatkom, da je žival podvržena zdravniški kontroli.

Vsa žival ima svoje ime, toda takšnih imen je toliko, da jih ni mogoče zapisati v vsaki vasi, kaj šele v celni pokrajini, da je treba živali oštevilčiti, če se bo vodila nad njimi točna evidenca. Takšno tablico bo dobila zato vsaka žival, ki jo bodo tudi pregledali.

Živinozdravnik se čestokrat dogaja, da prodajo živali kupčevalcu ali mesarju. Če nekaj dni se kupec vrne in zahteva od živinozdravnika, naj mu vrne nekaj tisočkov, ker se je izkazalo, da je žival bolna. Marsikdaj živinozdravnik raje popusti, kot da bi se prepiral.

Ko bodo imele živali znamkice na ušesih, bo mogoče iz seznamov razbrati, če so zdrave ali ne in jih vsakdo lahko kupi, ne da bi se mu bilo treba bati, da bo ogoljufan. Živinozdravnik pa se bo sklenitvi pogodbe ne bo treba prepirati s kupci, ki terjajo odneno, češ da bi bili ogoljufani, kar so kupili bolno žival.

Da bi se zdravstveno stanje goveje živine izboljšalo, je še vedno v teku akcija, ki jo vodi pokrajinska uprava, da bi se zaklale tuberkulozne živali. Za vsako zaklano žival prejme kmetovalec 20.000 lir odškodnine. Morda se bo v bodoče prispevek pokrajinske uprave celo zvišal na 30 tisoč lir.

Slaba sadna letina

Tudi naši najstarejši vasačani ne pomnijo tako slabega pridelka češenj, kot so ga imeli letos. Pravijo, da je treba iti za 70 let nazaj, da bi se spomnili na nekaj podobnega. Spomladanski zmrzali, ki je temu največ kriva, se je prejnjih tednih pridružil še dež, ki je dokončno uničil še tisto malo zadnjih češenj, da so popokale in segnile kar na drevu in niso več za prodajo.

Tako smo letos češnjevo sezono zaključili še pred vidom. Pri tem pa nam ni bilo v posebno korist visoka cena, saj so trgovci odkupovali češnje po 120 in 140 lir za kg, ko pa je bilo tega blaga tako malo.

Tudi kar se tiče breskev, marelic in drugega sadja, je deževje, ki se je nadaljevalo še ves ta teden, močno poškodovalo količino in kakovost sadja. Res bi bil že čas, da bi se »vremena končno zjasnila«.

Upisovanje v srednjo in strokovno šolo

Le še deset dni nas loči od zaključka pouka na osnovnih šolah. Ker po novi uredbi, ki jo je sprejela vlada, se upisovanje v srednje in strokovne šole odloži na 1. avgusta.

ROJSTVA, SMRTI IN POROKE

V obdobju od 4. do 10. junija se je v goriški občini rodilo 15 otrok, umrlo je 10 oseb, porok je bilo 8 in okoličev 8.

Rojstva: Ugo Cuzzit, Luiza Muser, Claudio Grillo, Mauro Codermas, Alessandra Valentini, Fabio Devetak, Maurizio Russian, Emanuela Napea, Gabriella Marega, Pierluigi Fuoro, Rodolfo Boscaro, Mirna Skorjanc, Giuliana Ferligio, Michele Taurian, Patrizia Carpani.

Smrti: gospodinja 61-letna Evelina Giansci por. De Fornasari, gospodinja 90-letna Maria Sedlar, delavec 52-letni Giuseppe Frandoli, upokojenka 64-letna Ida Garutti, upokojenec 87-letni Giovanni Stosa, gospodinja 57-letna Carmela Stoper, por. Battisti, dve in pol leti star otrok Mariagrazia Grozzolo, 4-letni otrok Patrizia Cargnel, upokojenec 76-letni Cefanelo Colaninzi, mehanik 63-letni Riccardo Fischer.

Poroke: uradnik Mario Atrami in gospodinja Maria Fior, stavbni delavec Giorgio

Medsebojno plodno sodelovanje predstavnikov Trbiža in Jesenice

V petek so najvišji predstavniki OLO Jesenice obiskali Trbiž, Višarje in Belopeška jezera - Med obema delegacijama so vladali zelo pristrčni odnosi

V petek je predsednik okrajnega ljudskega odbora z Jesenice skupno s svojimi delavci vrnil obisk trbiškemu županu Lindaverju, ki je bil marca na Jesenicah.

Slovenski gostje so okoli 8. ure prekorčili mejo na prehodu v Ratečah, kjer so jih sprejeli predstavniki trbiške občine z županom na čelu. Od tam so se vsi skupaj odpeljali v Trbiž, kjer je bila zakuska v restavraciji »Tre abeti«, ki je v bližini vzpenjače na Presnik. V dopoldanskih urah so si ogledali županstvo in tehnično šolo, nakar so odpotovali v Očevjo vas in od tam z vzpenjačo na Višarje, kjer je bilo kosilo.

Popoldne so se vrnili v Trbiž in si ogledali še Belopeška jezera. Večerne ure so slovenski gostje prebili na domu župana, kjer jih je sprejela in pogostila njegova soproga.

Med obema delegacijama je vladalo zelo prijateljsko vzdušje, ki je najboljši dokaz iskrenosti in dobre volje predstavnikov krajevnih organov oblasti tako na italijanski kot jugoslovanski strani najsevernejšega dela meje.

Ko so se okoli 20. ure predstavniki Jesenice vračali v svojo domovino, so se prijateljsko pozdravili in želeli nadaljnjih podobnih sestankov, ki so koristni za stvar miru in medsebojnega plodnega sodelovanja.

Danes otvoritev Kosiceve razstave v pasaji

Danes, v nedeljo ob 10. uri, bo v dvorani trgovske zbornice v goriški pasaji otvoritev Kosiceve razstave goriškega slovenskega slikarja Andreja Kosiča. Na njej nam bo Kosič prikazal kakih trideset olinjatih slik, ki jih je v zadnjem času ustvaril. Razstava bo odprta do 20. t. m.

Izlet SPD

SPD sporoča, da bo proslava 15. obletnice obnovitve društva.

Dr. GIOVANNI BELLI

zavarovance bolnišnice blagajne iz Stanze, Sovodenj, Rupe, Peči, Gabrji in Vrha, da bo od 1. julija 1961 dalje sprejemal od 8. do 11. in od 17. do 18. ure v svojem ambulatoirij v Gorici, Korzo Verdi št. 224.

Novi vozni red vlakov

V nedeljo 28. maja je stopil v veljavo novi vozni red vlakov, ki prinaša za Goriško le manjše spremembe. Največja sprememba je pri brzovozu Trst - Gorica - Videm, ki odhaja iz Gorice ob 7.53 (prej 8.35). V celoti odhaja iz Gorice proti Trstu 15 potniških vlakov ter proti Vidmu 16. Novi vozni red za prihode in odhode iz Gorice je naslednji:

ODHODI

Proti Trstu: 0,20 (D), 5,49 (A), 6,42 (A), 7,39 (D), 8,06 (A), 8,59 (D), 11,07 (A), 14,02 (A), 15,54 (A), 17,48 (DD), 18,34 (A), 20,00 (A), 21,46 (A), 22,25 (D), 23,15 (DD)*.

Proti Vidmu: 4,32 (A), 6,24 (A), 6,37 (D), 7,27 (D), 7,53 (D), 10,52 (A), 13,00 (D), 13,43 (A), 14,38 (DD)*, 15,38 (A), 17,21 (A), 18,35 (A), 19,47 (D), 20,29 (D), 21,47 (A), 22,39 (A).

Odhod v Novo Gorico: 7,20 (A), 14,04 (A), 20,20 (A).

PROHODI

Iz Trsta: 4,31 (A), 6,21 (A), 6,55 (D), 7,25 (A), 7,52 (D), 10,50 (A), 12,59 (D), 13,39 (A), 14,37 (DD)*, 15,36 (A), 17,18 (A), 18,30 (A), 19,45 (D), 20,28 (D), 21,42 (A), 22,37 (A).

Iz Vidma: 0,19 (D), 5,44 (A), 6,40 (A), 7,37 (D), 8,03 (A), 8,57 (D), 11,05 (A), 13,59 (A), 15,52 (A), 17,47 (DD), 18,32 (A), 19,58 (A), 21,44 (A), 22,24 (D), 23,14 (DD)*.

Prihod iz Nove Gorice: 8,08 (A), 15,13 (A), 21,25 (A).

A — potniški vlak, D — brz, DD — ekspresni.

DEZURNA LEKARNA

Danes je ves dan in ponoči odprta v Gorici lekarna Cristoforetti, Travnik št. 14, tel. 29-72.

TEMPERATURA VCERAJ

Najnižja temperatura 14,4 stopinje ob 9. uri in najvišja 21,2 stopinje ob 14. uri. Povprečna vlaga 91 odst. Do 13.30 je padlo 17,8 mm dežja.

DAROVNI PRISPEVKI

Za Dijaško Matiko je daroval N.N. iz Sovodenj 1.000 lir.

ZAHVALA

Ob izgubi našega nepozabnega in nemodestnega sina in brata

ROMANA

se iskreno zahvalujemo sosedom, sorodnikom ter vsem, ki so nam na kateri koli način pomagali, z nami sočustvovali in ga spremenili na njegovi zadnji poti.

Družina TOMSIC

Sovodnje — Vas, 11. VI. 1961.

